GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA: BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ḐI.

Pe unŭ anŭ 12 fior., pe șése lunĭ 6 fior., pe trei lunĭ 3 fior.

România și străinătate:

Pe anŭ 40 fr., pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 francĭ.

ANULŬ XLIX.

SĔ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondențĭ.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondŭ 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ. — Manuscripte nu se retrămitŭ.

Nr. 285. *Sâmbătă, 20 Decemvre.* 1886.

NOU ABONAMENTU

la

„GAZETA TRANSILVANIEI.“

Cu 1 Ianuariu 1887 st. v., se va începe **unŭ nou abonamentŭ**, la care învitămŭ pe toțĭ onorații amicĭ și sprijinitorĭ ai foiei nóstre.

Prețulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:		Pentru România și străinătate:	
pe trei lunĭ	3 fl.	pe trei lunĭ	10 francĭ
„ șése „	6 „	„ șése „	20 „
„ unŭ anŭ	12 „	„ unŭ anŭ	40 „

Abonarea se póte face mai ușorŭ și mai repede prin **mandate postale**.

Abonațilorŭ de păn'acum li-se recomandă a însemna pe cuponŭ numĕrulŭ fășiei sub care au primitŭ ḑiarulŭ.

Domnii carĭ se vorŭ aboná din nou sĕ binevoéscă a scrie adresa lămuritŭ și a arĕta și posta ultimă.

Administrațiunea.

Brașovŭ, 19 Decemvre 1886.

Ḑiarulŭ guvernamentalŭ „Kolozsvar“, care s'a formatŭ din contopirea lui „Magyar Polgar“ cu „Kolozsvari Közlöny, se ocupă și elŭ la rêndulŭ sĕu de articulii noștri despre „misiunea patriotică a bisericilorŭ române.“

„Kolozsvar“ găsesce că articulii noștri merită atențiune și dându-șĭ părerea asupra lorŭ, se folosesce de unŭ limbagiu mai urbanŭ, în contra obiceiului, ce și 'lŭ însușiseră memoratele douĕ ḑiare înainte de contopirea lorŭ. De aceea găsimŭ și noi, că merită sĕ cumpĕnimŭ puțintelŭ obiecțiunile, cu carĭ debutéză ḑiarulŭ uniunei guvernamentale maghiare din Clușiu, sperândŭ că întórcerea lui spre mai bine nu va fi érășĭ numai de aḑĭ pe mâne.

Ce-amŭ ḑisŭ noi și ce vrea „Kolozsvar“?

Amŭ ḑisŭ, că și bisericile nóstre au o misiune patriotică, asemenea aceleia ce o reclamă episcopulŭ ungurŭ Szasz Domokos pentru bisericele maghiare.

In punctulŭ acesta nu ne contraḑice fóia guvernamentală, ba nu póte obiecta nimicŭ nicĭ în contra afirmărei nóstre, că misiunea bisericelorŭ române este de a a apĕra și cultiva elementulŭ românŭ. Se vede constrînsă a recunósce mai departe, că justă este cererea nóstră, ca bisericele române sĕ foloséscă tóte căile și mijlócele legale, pentru ca sĕ pótă clădì frumóse bisericĭ, sĕ pótă înființa scóle corĕspunḑĕtóre scopului și acolo unde cele douĕ confesiunĭ nu suntŭ în stare a susținé fie-care în parte scóle bune, sĕ-șĭ clădéscă cu puterĭ unite și sĕ suțină scóle bune și corĕspunḑĕtóre scopului.

Tóte aceste trebue sĕ le admită cu voiă orĭ făr' de voiă „Kolozsvár“.

Nu'i vine însĕ nicĭdecum la socotélă fóiei clușiane, când vede, că noi voimŭ cu tótă seriositatea a trage și conclusiunea din premisele de mai susŭ.

Cu alte euvinte: bisericelorŭ române li se recunósce dreptulŭ de a clădi case dumneḑeeșcĭ și de a înființa scóle cu puterĭ unite, dér décă prin acésta voiescŭ sĕ realiseze în adevĕrŭ înaltulŭ scopŭ alŭ misiunei lorŭ, care este apĕrarea, susținerea și desvoltarea limbei și a culturei române, atuncĭ cei dela „Koloszvar“ protestéză, pentru că acésta—după ei—însémnă a declara rĕsboiu limbei maghiare.

Ne provócă „Koloszvár“ sĕ căutămŭ unŭ altŭ tĕrêmŭ pentru realisarea misiunei bisericelorŭ române, care sĕ eschidă orĭ și ce conflictŭ cu limba maghiară.

Décă cei dela fóia guvernamentulŭ admitŭ, că elementulŭ românŭ are lipsă și elŭ de apĕrare și de conservare, atuncĭ trebue sĕ admită, că are și dușmanĭ, carĭ îlŭ amenință. Și cine este dușmanulŭ celŭ mai mare alŭ limbei și alŭ naționalităţii române décă nu maghiarismulŭ violentŭ, care a pusŭ în ființă legile pentru întroducerea forțată a limbei maghiare în scólele nóstre?

A voi sĕ ne apĕrămŭ limba și cultura română și a nu purta rĕsboiu cu maghiarismulŭ violentŭ, ar însemna a voì sĕ cărămŭ apă cu ciurulŭ.

Cum se pótă bisericele nóstre sĕ-șĭ împlinéscă chiămarea lorŭ față cu elementulŭ românescŭ, fără de alŭ ferì câtŭ numai le stă în putință de înrîuririle stricăcióse ale tendințelorŭ de maghiarisare?

E clarŭ că în lupta lorŭ bisericele nóstre nu se potŭ depărta de pe tĕrêmulŭ legalŭ, dér pe acestŭ tĕrêmŭ trebue sĕ întrebuințeze tóte mijlócele posibile spre a țíné în distanță pe cutropitorĭ și a paralisa scopurile lorŭ destructive.

Décă amŭ imputatŭ vreodată ceva bisericelorŭ nóstre, a fostŭ, că nu s'au folositŭ dela începutŭ cu destulă energiă de tóte mijlócele legale spre a pune stavilă povoiului de maghiarisare pornitŭ asupra școlelorŭ nóstre și décă pretindemŭ aḑĭ ceva dela dênsele, este, ca sĕ nu lase ca povoiulŭ sĕ ducă cu sine tóte zăgazele, îndĕrĕtulŭ cărora se mai adăpostesce ca vai de elŭ învĕțămêntulŭ nostru românescŭ.

Décă bisericele nóstre s'au luptatŭ până acum făr' de succesŭ, cum ḑice fóia maghiară, atuncĭ cu atâtŭ mai multŭ suntemŭ datorĭ sĕ le îndemnămŭ sĕ lupte în viitorŭ cu puterĭ îndoite și împreunate spre a dobêndi mai marĭ succese în apĕrarea și rĕspândirea mai intensivă a culturei române între massele poporului.

Acésta este în formă și în fondŭ totŭ înțelesulŭ „politicei înalte,“ ce nĭ-o ia în nume de rĕu „Kolozsvár.“

De ar fi sĕ facemŭ politică înaltă amŭ ḑice celorŭ dela fóia guvernamentală: una este biserica și alta este națiunea, amêndouĕ aceste se întregescŭ, dér nu se potŭ nicĭ decum confunda. Pentru ca biserica română sĕ se pótă bucura de autonomia și de drepturile ei și sĕ-șĭ pótă împlini cum se cuvine înalta ei misiune, este neapĕratŭ de lipsă, ca și națiunea română sĕ se bucure de deplina folosire a drepturilorŭ sale politice naționale.

Cestiunea bulgară.

Intêlnirea deputațiunei bulgare cu prințulŭ Alexandru de Battenberg n'a putută trece fără sĕ producă mare efectŭ. In Rusia de sigurŭ că a produsŭ o rea impresiune, considerându-se acésta ca o ințelegere puntru readucerea prințului Alexandru pe tronulŭ bulgarŭ, și va contribui la nutrirea mâniei și urei Rușilorŭ contra Bulgarilorŭ. Pe de o parte se crede că acéstă intêlnire va trece fără consecințe grave, fiindŭ că principele nu va permite sĕ fiă realesŭ, de altă parte însĕ circulă versiunĭ, carĭ facŭ sĕ apară lucrurile într'o lumină mai seriosă. Așa corespondentulŭ din Viena alŭ fóiei englese „Daily Telegraph« scrie următórele:

»Deórece tóte silințele Bulgarilorŭ d'a resolva crisa pe basa tractatului din Berlinŭ au fostŭ zadarnice, e posibilŭ că acum se va căuta o resolvare în afară de tractatŭ. Se potŭ întêmpla următórele: Bulgarii, împinșĭ la desperare, vorŭ face o ultimă opintire d'a scăpa țéra de Rușĭ. Idea, *d'a proclama Bulgaria regatŭ de sine-stătătorŭ*, se va impune fără îndoială de sine, cu o putere de atracțiune inresistibilă pentru patrioticulŭ poporŭ bulgarŭ. Bulgarii vorŭ imita esemplulŭ vecinilorŭ lorŭ și vorŭ pune Europa înaintea unui faptŭ împlinitŭ. Unŭ rege n'arŭ avea sĕ caute multŭ timpŭ. Décă vre odată și-a câștigatŭ vre-unŭ principe unŭ titlu la corona de rege, atuncĭ e prințulŭ Alexandru de Battenbergŭ. Décă ar consimți sĕ'șĭ lege încă odată sórtea sa de aceea a patriei sale adoptive și sĕ rischeze a cuteza sĕ priméscă corona de rege, atuncĭ intórcerea sa ar fi salutată de poporulŭ bulgarŭ cu entusiasmŭ nemărginitŭ. Atuncĭ ar urma, póte o rĕsculare a Macedoniei. Referințele erau mature pentru acésta, încă înainte d'a isbucni crisa bulgară. O astfelŭ de procedere póte că ar fi incomodă pentru puterĭ, dér acestea cu destulă ușurință s'au ocupatŭ de esistența Bulgarilorŭ și acestia nu se mai potŭ considera legațĭ d'a ținea sémă de dispozițiunea Europei.«

Rusia vrea rĕsboiu.

„Matin“ din Parisŭ publică o întrevorbire cu unŭ politicianŭ rusŭ din Parisŭ, care a declaratŭ, că Rusia vrea resboiu.

„Acestŭ resboiu ḑise politicianulŭ va isbucni la primăveră și e probabilŭ că mai ântâiu va fi purtatŭ contra Austriei, apoi contra Germaniei, căcĭ Germania este dușmanulŭ Rusiei prin antagonismulŭ slavismului și alŭ germanismului. Ura contra Germanilorŭ e încă mai puternică în Rusia, decâtŭ în Franța. Era aprópe sĕ isbucnéscă rĕsboiulŭ deja estimpŭ din causa cestiunei bulgare, dér pacea s'a mai prelungitŭ, pentru că Germania a cedatŭ, dândŭ Rusiei *carte blanche* în Bulgaria. Dér prin acésta resboiulŭ s'a amânatŭ numai, dér nu s'a înlăturatŭ. Anglia și Italia cu greu se vorŭ mișca. Rivalitatea între Anglia și Rusia e unŭ prejudițiu vechiu. Țarulŭ a ḑisŭ, că va înainta spre Indii numai décă'lŭ va sili Anglia. Rusia nu tinde nicĭ spre Constantinopolŭ; nerecunoșcința Bulgarilorŭ nu entusiasméză pe nimenĭ la fundarea unui mare imperiu slavŭ în peninsula balcanică. Câtŭ privesce pe Italia, ea ar putea sĕ se măréscă numai pe socotéla Austriei, nu însĕ décă va face alianță cu Austria.«

„Reorganisarea armatei rusescĭ este completă; efectivulŭ pe piciorŭ de pace e de 951,210, pe piciorŭ de rĕsboiu 2,409,200 ómenĭ; afară d'asta Rusia dispune de o armată provincială de unŭ milionŭ și jumătate ómenĭ; acéstă oștire se póte mobilisa în 14 ḑile. Cu o asemenea armată se póte vorbi susŭ și tare chiar și cu puterniculŭ cancelarŭ alŭ Germaniei.«

SCIRILE ḐILEI.

Din *Câmpiă* ni se comunică: »Mercurĭ, 29 Decemvre, i-a ajunsŭ o grea lovitură pe bieții locuitorĭ românĭ din comuna *Juculŭ nobilŭ*. Nu dela Dumneḑeu a fostŭ venită acéstă lovitură peste ei, ci dela „boerii“ din Budapesta, căcĭ unŭ esecutorŭ de dare ca și o pară de focŭ a despoiatŭ pe o mulțime de locuitorĭ de totŭ ce aveau în jirulŭ casei lorŭ, le-a luatŭ vitele, porcii, oile, bucatele, ér la unii chiar și slănina de pe podŭ. Așa s'au obicĭnuitŭ stăpânii dela putere a ne cinsti pe noi în ajunulŭ sântelorŭ Sĕrbătorĭ!“ — Sĕrmanĭ ómenĭ!

—x—

Lui „Kolozsvár“ 'i se comunică unŭ raportŭ despre starea învĕțămêntului în comitatulŭ *Mureșŭ-Turda* pe anulŭ scolasticŭ 1885—6. Numĕrulŭ copiilorŭ obligațĭ la scólă a fostŭ de 26,527; din acestia au fostŭ maghiarĭ: 15,702; românĭ: 9862 și germanĭ: 963. Scolĭ cu limba de propunere unguréscă au fostŭ cu totulŭ 165, cu limba de propunere română 78, dintre carĭ 51 gr. cat., 18 gr. or., ér cu limba de propunere germană au fostŭ 5 Au mai fostŭ germano-maghiare 1 și române-maghiare 18 scolĭ în carĭ de asemenea s'a propusŭ în limba unguréscă. Cu privire la scólele nemaghiare, s'a propusŭ limba maghiară cu bunŭ succesŭ în 24 scolĭ gr. cat., în 6 gr. or. și în 4 de confes. augustană. Imprejurarea, că dela anulŭ 1881 până acum numĕrulŭ scólelorŭ unguresci a crescutŭ dela 100 la 165 și mai virtos împrejurarea, că din același an până acum numĕrulŭ scólelorŭ cu limba de propunere română maghiară s'a sporitŭ dela 2 la 18, îlŭ face pe raportorŭ sĕ fiă răpitŭ de o bucuriă estraordinară. Invĕțătorŭ, care sĕ nu scie nimicŭ unguresce, nu se află în comitatulŭ acesta. Raportulŭ nu-lŭ credemŭ sĕ fiă tocmai esactŭ. Cu tóte astea trebue sĕ intrebămŭ, cum de se sporescŭ scólele cu limba de propunere română-maghiară? A cui e vina?

—x—

In anulŭ 1852 se aflau în *Ungaria* numai 6 ḑiare unguresci, ér în *Transilvania* era unŭ singurŭ ḑiarŭ

ungurescŭ și o scriere periodică. In 1885 numĕrulŭ diarelorŭ ungurescĭ era mai mare de 300. — A lorŭ e lumea.

—x—

Camera advocaților din Brașovŭ face cunoscutŭ, că advocatulŭ Dr. Isak Szasz din Sepsi-Sân.-Georgiu e primitŭ în lista camerei, ér advocatulŭ Iosefŭ Iakab, căruia i s'a ridicatŭ concursulŭ, e reintegratŭ în esercitarea advocaturei.

—x—

Ministrulŭ *Trefort* a pricopsitŭ pe preotulŭ *I. Mariu* din Crisbavŭ cu 80 fl. — Tristŭ de totŭ părinte, că intri în anulŭ nou cu pĕcate!

—x—

Intr'unŭ cercŭ alŭ *Budapeștei* e unŭ esecutorŭ P., care e de o asprime estraordinară. Ținêndu-i-se sémă de „meritele« sale, și-a făcutŭ esecutorulŭ repede cariera și peste mormanulŭ de esecuțiunĭ „strălucesce« între colegii sĕi cu mai puține merite. Acestui domnŭ i-au făcutŭ „adoratorii" sĕi o surprindere de Crăciunŭ. In diminéța dilei de Crăciunŭ intră împărțitorulŭ postalŭ cu o voluminósă scrisóre francată avêndŭ adresa: „Darŭ de Crăciunŭ pentru Ilustritatea Sa d-lŭ inspectorŭ de dare... Budapesta." Curiosŭ deschise adresatulŭ scrisórea, care mai avea o învĕlitóre pe care era scrisŭ: „Colecțiunea de opurĭ... ale d-lui inspectorŭ de dare.« Biletulŭ inspectorŭ era și mai curiosŭ nesciindu-se vinovatŭ de nicĭ unŭ delictŭ literarŭ. Rupse învĕlitórea și aruncă — furiosŭ pachetulŭ la o parte. „Adoratorii" sĕi îi dăruiseră... tóte publicațiunile de licitare ce le făcuse de Crăciunŭ inspectorulŭ.

—x—

Ministeriulŭ de comunicațiune a datŭ întreprindĕtorului de căi ferate Adolf Pozsonyi încuviințare sĕ facă lucrările tehnice pregătitóre pentru o cale ferată vicinală normală, care sĕ lege stațiunea finală Bistrița a căii ferate din valea Someșului cu stațiunea finală Reghinulŭ săsescŭ a căii ferate Cucerdea-Tergu-Mureșului-Reghinulŭ săsescŭ.

—x—

Ministeriulŭ comunicațiunei organisase în 1884 unŭ *consiliu de comunicațiune*, care până acum nu a lucratŭ absolutŭ nimicŭ și nicĭ n'a fostŭ convocatŭ la vr'o ședință de constituire. Acum s'a desființatŭ acéstă instituțiune, care n'a datŭ nicĭ unŭ consiliu.

—x—

Judecătoria cercuală din *Căpușulŭ mare* a datŭ mandatŭ de urmărire în contra notarului substitutŭ *Adalbertŭ Kiss*, acusatŭ fiindŭ de detraudare.

—x—

In cursulŭ sĕptĕmânei trecute, s'au exportatŭ din portulŭ Brăila următórele vite, dice „Bomba: Vaporulŭ „Elisabeth Alle,« sub pavilionu englesŭ, a încărcatŭ pe bordŭ 130 boi, vaporulŭ »Patterdale,« sub pavilionŭ englesŭ, a încărcatŭ pe bordŭ 120 boi pentru Italia; vaporulŭ „Collivaud" sub pavilionŭ englezŭ, a încărcatŭ pe bordŭ 130 vacĭ, vaporulŭ »Dolwais« sub pavilionŭ englesŭ, a încărcatŭ pe bordŭ 120 boi, și vaporulŭ „Wilberforce" sub pavilionŭ englesŭ, a încărcatŭ pe bordŭ 117 boi și 3 vacĭ. Casa Cirio a mai trecutŭ în Dobrogea pe uscatŭ 400 capete vite, spre a le imbarca la Constanța pe vapóre, cu destinațiune totŭ pentru Italia.

—x—

Se vorbesce multŭ în *Timișóra* și în *Seghedinŭ* despre unŭ duelŭ cu pistóle, ce s'a întêmplatŭ între doi domnĭ pe o pustă lângă Felegyhaz. Unulŭ din duelanțĭ a fostŭ greu rănitŭ și abia va putea scăpa cu viéța. Rănitulŭ fù transportatŭ în spitalulŭ din Felegyhaz, ér ceilalțĭ participanțĭ la duelŭ au plecatŭ încă în aceea di cu trenulŭ de după amédĭ. Intre secundanțĭ se aflară doi oficerĭ superiorĭ. Numele duelanțilorŭ nu s'a comunicatŭ.

—x—

Scirea privitóre la sosirea în Bucurescĭ a principelui *Alexandru de Battenberg* este o simplă născocire. Alteța sa nu va veni în România, dice „Telegrafulŭ„.

—x—

Inregistrămŭ după diarele francese următórele: „D. *Dr. Assaky*, profesorŭ agregatŭ la Lille, a fostŭ numitŭ secretarŭ ajutorŭ la congresulŭ francesŭ de chirurgiă, ținutŭ în Octomvre acestŭ anŭ. La 1 Decemvre a apărutŭ decretulŭ prin care d-sa e instituitŭ pentru o periodă de nouĕ anĭ șefŭ alŭ lucrărilorŭ anatomice și operațiunile chirurgicale. La 18 Decemvre a fostŭ desemnatŭ de adunarea profesorilorŭ din Lille ca delegatŭ pentru a represinta facultatea din Lille la adunarea generală a facultăților din Francia. „V. Națională" anunță odată cu aceasta, cá d. Dr. Assaky e numitŭ laureantŭ alŭ Academiei de medicină din Parisŭ. D-sa a obținutŭ pentru tesa sa de chirurgiă premiulŭ Amussatŭ (1500), care nu se dă în întregime tocmai ușorŭ.

Dela Țermii Crișului, 24/XII. n. 1886.

Decisiunile Curiei în privința dreptului de alegere alŭ onorațiorilorŭ).

Domnule Redactorŭ! In câtŭ îmĭ aducŭ aminte, în unulŭ din numerii sĕptĕmânei trecute ai prețiósei nóstre „Gazete" în rubrica scirilorŭ dilei ațĭ publicatŭ și Domnia-Vóstră, faimósa decisiune a Curiei reg. ung. din Pesta adusă, mi se pare, la anulŭ 1877, în care decisiune curială se dice, că *onorațiorii*, adecă aceia, cărora nu după censŭ li se dă dreptŭ de alegere de deputațĭ, *nu potŭ fi sterșĭ* din listele electoralĭ din causă, că au rĕmasŭ în *restanță cu darea directă*, care au d'a o solvi în cerculŭ electoralŭ respectivŭ. Acéstă decisiune s'a preumblatŭ prin multe diare, atâtŭ românescĭ câtŭ și neromânescĭ.

Nu-mĭ este scopulŭ d'a mĕ ocupa cu valórea decisiunilorŭ Curiei reg. ung. carĭ de multe orĭ suntŭ în contradicere nu numai cu realitatea și logica, ci chiar și cu ele însĕ-șĭ. Voiu însĕ d'a mĕ ocupa cu o cestiune de interesŭ publicŭ. Voiu a arĕta, că câtŭ de amarŭ s'au înșelatŭ și se vorŭ mai înșela încă toțĭ aceia, carĭ nu vĕdŭ mai departe și carĭ s'au încredutŭ în acea decisiune fatală, care ca și cum anume ar fi adusă pentru a produce confusiune publică între alegĕtorĭ, a produsŭ multe rătăcirĭ și urmărĭ neașteptate.

Recunoscŭ, că vinŭ cu chiarificările mele după óra a 12-a, dupăce adecă listele electorale ale alegerilorŭ din anulŭ viitorŭ, carĭ se vorŭ face pre 5 și nu pre 3 anĭ, suntŭ compuse și apelațiunile resolvite; dér credŭ, că și acum îmĭ facŭ datorința față cu publiculŭ românŭ cetitorŭ.

Legea electorală (§. 12 din art. de lege XXXIII ex 1874) spune apriatŭ: »Nu potŭ esercia dreptŭ electoralŭ și prin urmare nu potŭ fi luațĭ în listele nominalĭ ale alegĕtorilorŭ, aibă altŭcum dreptŭ de alegere *pe orice basă*, aceia:"... etc. Aicĭ urmézā apoi specificările de eschidere a cincĭ puncte, între carĭ punctulŭ alŭ 5-lea conține următórele: „aceia, carĭ pe anulŭ *premergĕtorŭ* conscripțiunei, respective rectificărei, nu și-au solvitŭ darea directă, care au d'a o solvi în cerculŭ electoralŭ". Acestia dér nu-șĭ potŭ esercia dreptulŭ de alegere.

Dispositiunea acestui punctŭ, precum și dispositiunea §-ului 108 totŭ din legea electorală memorată art. XXXIII ex 1874, prin dispositiunea §-ului 1 alŭ art. de lege VI ex 1875 s'a modificatŭ într'acolo, că s'a concesŭ, ca aceia, carĭ *inclusive* până la *15 Aprilie* s. n. și-au solvitŭ *darea directă*, respective *restanța* corespundĕtóre a *anului precedentŭ*, sĕ pótă fi luațĭ în listele electorale nominale.

Așadérā espresiunea legală: „aibă altŭ cum dreptŭ de alegere *pre orĭ ce basă*", *obligă și pe onorațiorii*, cărora §-ulŭ 9 alŭ art. de lege XXXIII ex 1874 le dă dreptŭ de alegere, sĕ-șĭ solvéscă darea ca și alții. Legea pentru aceștia nu face escepțiune. Epresiunea legală numită nu se póte interpreta cu o așa restricțiune, ca sĕ nu se referéscă și la onorațiorii din lege, fiă chiarŭ și o sută și o miiă de decisiunĭ curialĭ. Se póte, că referentulŭ respectivŭ din 1877 a fostŭ binevoitorŭ, cum se întêmplă câte odată. Referenții din éstŭ anŭ alŭ Curiei reg. ung. au aplicatŭ legea strictă și așa au eschisŭ onorațiorii cu dare restantă, contra cărora s'a făcutŭ recursŭ. Așa s'a întêmplatŭ — durere! — chiarŭ și cu unulŭ dintre deputații noștri naționalĭ, care pre anulŭ viitorŭ, nefiindŭ alegĕtorŭ, după lege (§ 13. XXXIII. 1874) nu póte fi nicĭ alesŭ în acelŭ anŭ.

Am atinsŭ dispositiunea positivă legală, care afară de interpretarea gramaticală alta nu sufere. Adevĕratŭ, că în teoriă se póte disputa atâtŭ pro, câtŭ și contra dispositiunei legalĭ. Acésta însĕ este altă cestiune. Eu spre orientarea mai deaprópe a publicului cetitorŭ și a celorŭ interesațĭ cu acéstă ocasiune numai atâta am aflatŭ de lipsă a aduce la cunoscința publică.

Dr. Ae.

Manifestațiunile Grănițerilorŭ.

Adresa Grănițerilor din cercul Rodnei.

(Urmarea subscrierilorŭ la adresa de aderare și recunoscință către d-nii Dănilă Lica și Gavrilă Manŭ.)

Pavelŭ Lipanŭ, Scridonŭ Migovanu, Ionŭ Popŭ, Luca Popelea, Ionŭ T. Morozanŭ, Ionŭ Slăvócă, Longin Mănăstire, Acsente Domide, Samsonŭ I. Domide, Gavrilă Domide, Iacobŭ Sângeorzanu, Necita Morozanu, Ionŭ N. Grapini, (prin Silv. Mureșanu); Onofrim Steopanu, Irimie Bĕleiu, Ilie Flama, Antonŭ Partene, Tomasŭ Boderhecu Irimie Moldovanŭ, Ilarionŭ Maricutiu, Mihaila Anca, Anchidim Tirsiu, Davidŭ Tirsiu, Ionŭ Croitoru, Casianu Morozanŭ, Gregore Morozanŭ, Demianŭ Steopanu, Davidŭ Leșanu, Maroila Flama, George Alexandru, Niculai Folfa, Necita Bindiu, Silvestru Bindiu, Filipŭ Birdiu, Gerasimŭ Mateiu, Andrei Bonțanu, Mihailŭ Anca, Dumitru Bindiu, Tódĕrŭ Bĕlĕiu, Tanase Grapini, Macavei Maricuțiu, Macavei Bĕlĕiu, Andronŭ Solcanu, Longin Partene, Maximŭ Domide, George Flămêndu, Acsente Hăsbeiu, Necita Moroșanu, Pamfiru Boldisiu, Zaharie Boldisiu, Onofrimŭ Folfa, Ilie Folfa, Sergiu Petrășcanŭ, Necita Lipanŭ. Larionŭ Bouțanŭ, Iftene Bouțanŭ, Macavei Juganŭ, Mironŭ Juganŭ, Cosma Tirșiu, Macedonŭ Slavaca, Avramŭ Domide, Giorge Steopanŭ, Andron G. Bureacă, Ionŭ Flamă, Manoilă Lipanŭ, Necita Boutianŭ, Larionŭ Bureacă, Otilotŭ Steopanŭ, Larionŭ Steopanŭ, Dumitru Ciciacŭ, Toaderŭ Badeanŭ, Necita Grapini, Manoilă Cozonacŭ, Danilă Steopanŭ, Ionŭ D. Anca, Ionŭ Paiusiu, Pavelŭ Mănăstire, Mitrofanŭ Stoica, Grigore Grapini, Nicolae Filipoiŭ, Cirilă Scripețŭ, Ciforŭ Cozonacŭ, Danilă Mihirstea, Toaderŭ Crețiulŭ, Samsonŭ Popŭ, Ilisie Bureacă, (prin S. Mureșanu); Necita Bureacă, Andrei Partene, Leonŭ Hasbeiŭ, Onisimŭ Anca, Cosma Domide, Sidorŭ Popelea, Ionŭ Bodorhecŭ, Ionŭ Domide, Iacobŭ Domide, Onofrimŭ Scripețŭ, Macaveiŭ Domide, Macedonŭ Piticariu (prin S. Mureșanŭ); George Steopanŭ, Ionŭ Piticariu, Larionŭ Piticariu, Iacobŭ Beleiu, Iosifŭ Beleiŭ, Natu Steopanŭ, Simionŭ Lipanŭ, Samsonŭ L. Steopenŭ, Ilie Anca, Tanase Bodezheicu, Vasile Stiopanŭ, Mihailă Anca, Giorge Flămêndŭ, Leonŭ Morozanŭ, Iacobŭ Pomuhaciu, Toaderŭ A. Bouțanŭ, Danilă Cardanŭ, Gerasimŭ Popŭ, Alesandru Pomuhaciu, Iacobŭ Mateiŭ, Silvestru Iuganŭ, Filipŭ Filipoiu, Samsonŭ Steopanŭ, Iftene Catulŭ, Dumitru Hasbeiu, Martianŭ Piticariu, Grigore I. Domide, Artene Cruitorŭ, Larionŭ Piorasiu, Macedonŭ Folfa (prin S. Mureșanŭ)

Grănițerii din comuna Sângeorgiu: Silviu Sohorca, preotŭ și grănit, Gregoriu Berciu, Gavrilă Berciu, Isi-

---

FOILETONU.

Colindele.

(Urmare și fine).

Colaculŭ.

Joi diminéță
Cistrai Domnuțŭ bunŭ.
Jupânŭ gazdă
Multŭ se sfătuea,
Că elŭ se va duce
Cu feciorii lui
In pădurĭ de merĭ
De merĭ și de perĭ
Și ei vorŭ tăia
Resteie, mereie,
Se mérgă 'n bulfeie,
Jugurĭ și plugurĭ;
La ele vorŭ prinde
Douĕspredece vite,
La pĕrŭ înspicate
Și la capŭ cornate,
Ei de vorŭ ara
Brazda-orŭ rĕsturna
Grâu vorŭ revĕrsa
Dumnedeu a da
O plóie cu sóre
Cu sóre
Grâŭ de va cresce
La paiu trestiosŭ
La spicŭ luminosŭ.
Dumnedeu a datŭ
Cum o cugetatŭ:
Grâu roșu 'nspicatŭ,
Ei l'o seceratŭ
In snopĭ l'o legatŭ
Clae l'o formatŭ
Pe carŭ l'aședatŭ
In satŭ l'o căratŭ
Și l'o trieratŭ
Și l'o vênturatŭ
In sacĭ l'o luatŭ
La móră l'o dusŭ
In coșŭ de l'o pusŭ.
Căcĭ l'o măcinatŭ
Acas'o plecatŭ
In sită'lŭ punea
In covată'lŭ cernea
Și l'o asogatŭ
Și l'o frămêntatŭ
Totŭ grâulŭ frumosŭ
Lăsatŭ de Christosŭ
Colacŭ l'o formatŭ
In cuptorŭ l'o datŭ
Ér décă s'o coptŭ
Din cuptorŭ l'o scosŭ
De colbŭ l'o suflatŭ
'N masă l'o-aședatŭ.

Avutulŭ).*

Jupâne gazdă de locŭ
Eu am venitŭ sĕ te vĕdŭ
Am venitŭ la casa ta
M'aflaiu în poiata ta.
Acolo nu încăpuiu
Me miraiu de ce vĕduiu:
Dece boi
Inspicăței **),
Dece juncĭ
Cu córne lungĭ,
Dece vacĭ
Cu córne largĭ.
M'aflaiu în grajdulŭ tĕu
Acolo nu încăpuiu
Totŭ de lădĭ
Cu haine verdĭ
Totŭ de tocurĭ mucedite
Și de slăninĭ râncedite,
In șura ta mĕ aflamŭ
Acolo nu încăpeamŭ
Totŭ de carĕ 'nferecate
De căruțe minunate.

*) Acésta se privesce ca gratulare de Crăciunŭ.
**) Inspicăței=inspicațĭ la pĕrŭ.

*Vestea *).*

Vine vulpea dela munte
Prin omĕtŭ până 'n genunche.
Ce veste bună ne-aducĭ
Dela munte pân'aicĭ?
— Veste bună
Nu pré bună...
Ca cu moșii fetele
Și feciorĭ cu babele.
Dér moșii din graiu grăi:
— O tăcețĭ fete tăcețĭ,
C'orŭ înflori spinișorĭ
Omŭ fi și noi ca feciorĭ,
Că ne-omŭ pune dințișorĭ.
Babele din graiu grăi:
— O tăcețĭ feciorĭ tăcețĭ
C'orŭ înflori vișinile
Și ne-omŭ pune și măsele
Șĭ-omŭ fi și noi ca fetele.

Culese în Ciobăncuța și Ciobanca
de
Gregorie Crăciunașiu.

*) Acésta se póte privi ca o satiră.

dorŭ Haliţe, Iacobŭ Gaborŭ, Ioanŭ Puiţeu, Gavrilă Stiopóe, Ioanŭ C. Jarda, Ioanŭ Steopoe, Eremie Cârcu, Ioanŭ Niţiu, Larionŭ Mişliu, Samsonŭ Ciociu, Simionŭ Sohorca, Vasile Flore, Ioanŭ Buia, Necita Ciociu, Mihaiu Domide, Maximŭ Buta Budurleanu, Nicolae Giorge, Silvan Andresi, Ioanŭ Şiorecău, Iacobŭ Joja, Simionŭ Gaborŭ, Petre Popŭ, Nicolae Gagea, Bartolomei Siorobetea, Anchidimŭ Cârcu, Maftei Gaborŭ, Luca Tahişu, Mihaiu Rambulea, Davidŭ Ciocanŭ, George Buga, Sidorŭ Rebreanu, Alexandru Şiorecău, Ilisie Nistorŭ Popŭ, Clementŭ Popŭ, Gregore Mihăilă, Ioanŭ Marcuşŭ, Aritonŭ Andresi, Maftei Buia, George Sohorca, Alexandru Marcuşŭ, Pantelemonŭ Ónca, Isacŭ Gogotŭ Calistru Irimie Ilie Sfrangeu, Ioanŭ S. Buia, Aritonŭ Spaimacu, Scridonŭ Spaimacu, Vasile Rambulia, Achadinŭ Haruţia, Simionŭ Algeorge, Terente Ionelŭ, Iacobŭ Petrascu, Scridonŭ Popŭ, Vlasa Andresi, Iacobŭ Cordoşiu, Iacobŭ Lupşioru, Maximŭ Şiorecău, Maxim Buia, Atanasiu Filimonŭ Constan, Leonŭ Sfrangeu, Cotaru Gaborŭ, Filipŭ Varvari, Ilie Haliţa, Luca Morariu, Petre Joje, Donisa Spiciŭ, Ionŭ Pr. Algeorge, Nechita Darabanŭ, Alexa Marica, Maximŭ Buia, Constanŭ Şiarda, Tanase Fole, Leonŭ George, Iacobŭ Ciocanŭ, Alesandru Strimbu, Grigore Varvari, Larionŭ Şiotŭ, Moisa Rambulea, Ionŭ Sohorca, George Trianca, Mitrofanŭ Anisie, Maximŭ Lica, Gavrilă Constanŭ, Constantinŭ Darabanŭ, Vasiliu Popŭ, Ionŭ Algeorge, Varvari Solovestru, Irimie Bulţia, Iosifŭ Popŭ, Procopiu Petróe, Simionŭ Gagea, Tanase Costanŭ, Mihailă Costanŭ, Toma Puiţeu, Maximŭ Buduşianu, Ionŭ N. Popŭ, Vasile Moldovanŭ, Todorŭ Andreeşŭ, Alexa Bulţia, Simionŭ Berciu.

(Subscrierile vorŭ urma.)

Atentatulŭ contra d-lui Brătianu.

Mercurĭ in 17 Decemvre s'a începutŭ înaintea Curţii cu juraţĭ din Bucurescĭ procesulŭ atentatului, sĕvêrşitŭ la 4 Septemvre contra ministrului-preşedinte Brătianu.

Judecătorĭ suntŭ: G. Bagdatŭ preşedinte, Lara şi Ghimpa asistenţĭ. Fotoliulŭ ministerului publicŭ e ocupatŭ de procurorii Populeanu şi Cociaşŭ.

Apĕrătorii acusaţilorŭ suntŭ: N. Ionescu, G. Vernescu, I. Lahovary, P. Grădişteanu, Mârzescu, Maiorescu, Paladi, Pĕucescu, C. Boerescu, Rioşanu, Dâmboviceanu C., Vrăbiescu, Vineşŭ, Bosie, D. Popescu.

Partea civilă — C. F. Robescu, care la 4 Septemvre însoţindŭ pe d. Brătianu a fostŭ atinsŭ de glonţŭ — are apĕrătorĭ pe: R. Stanianŭ, C. Stoicescu, St. Şendrea, I. Poenaru Bordea ş. a.

Acusaţiĭ suntŭ: Iosifŭ Oroveanu deputatŭ, Iónŭ Oroveanu, Stoica Alexandrescu, Iordache Tănăsescu ḑisŭ Muscalu, G. Protopopescu, Pompilie Stănescu.

Juraţĭ suntŭ: Popovicĭ Aşadorŭ, Tache Petrescu, Olmazoglu G., Bărbulescu Petre, Măgureanu M., Popescu Petre, Răduleanu G., Mihailŭ Gabrielŭ, Mazilŭ I., Capşa C., Raşianu Stef., Brătianu Petre, ér juraţĭ suplimentarĭ: Băicanŭ şi Moceanu G.

Se dă cetire actului de acusaţiă. Iosifŭ Oroveanu e comerciantŭ, în Rîmniculŭ Săratŭ, a fostŭ primarŭ alŭ acestui oraşŭ, şi în urmă deputatŭ în cameră. I se impută că e autorulŭ intelectualŭ alŭ atentatului. Stoica Alexandrescu, totŭ din acelŭ oraşŭ, fostŭ sergentŭ la geniu, se afla ca vêndĕtorŭ în prăvălia fratelui sĕu vitregŭ G. Protopopescu, băcanŭ. E acusatŭ pentru crima de omucidere. Iordache Tănăsescu ḑisŭ Muscalu, cismarŭ în acelaşĭ oraşŭ, amicŭ intimŭ cu Stoica; Pompilie Stănescu din acelaşĭ oraşŭ, amicŭ intimŭ cu Stoica. Aceştia suntŭ acusaţĭ ca provocatori la atentatŭ. Ĕtă cum se încheiă actulŭ de acusaţiune:

Stoica Alexandrescu, majorŭ, este culpabilŭ:

1. Că în séra de 4 Septemvre 1886, cu voinţă a comisŭ omucidere asupra persónei d-lui I. C. Brătianu, prim-ministru, crimă sĕvêrşită dér neisbutită, acusatulŭ luândŭ mai dinainte hotărîrea a se porni asupra vieţei d-lui I. C. Brătianu, faptŭ prevĕḑutŭ de art. 225, 226, 227, şi pedepsitŭ de art. 232 comb. cu art. 38 al. 1 şi ultimŭ codulŭ penalŭ.

2. Că totŭ acesta în aceeaşĭ sérá şi cu aceeaşĭ ocasiune prin tragerea unui alŭ doilea glonţŭ a comisŭ omucidere cu voinţă asupra persónei d-lui C. F. Robescu, crimă săvêrşită dér neisbutită, faptŭ prevĕḑutŭ de art. 225, şi pedepsitŭ de art. 234 ultimulŭ aliniatŭ comb. cu art. 37, alŭ 1 şi ultimŭ şi 40 codulŭ penalŭ.

3. Iordache Tănăsescu ḑisŭ Muscalulŭ, majorŭ, că cu bună sciinţă a asistatŭ pe Stoica Alexandrescu în faptele carĭ ar fi pregătitŭ sĕvêrşirea crimei comise asupra d-lui I. C. Brătianu, primŭ-ministru; faptŭ prevĕḑutŭ şi pedepsitŭ de art. 50 al. 2 şi 48 comb. cu art. 225, 226, 227, 232, 38 al. şi ultimŭ c. p.

4. Iosefŭ Teodorŭ Oroveanu, Iónŭ Teodorŭ Oroveanu, Gheorghe Protopopescu şi Pompilie Stănescu, majorĭ, că prin promisiunĭ şi uneltirĭ culpabile a provocatŭ pe Stoica Alexandrescu la sĕvîrşirea crimei comise asupra persónei d-lui I. C. Brătianu, prim-ministru; faptŭ prevĕḑutŭ şi pedepsitŭ de art. 47 combinatŭ cu art. 225, 226. 227, 232 şi 38 al. 1 şi ultimŭ c. p.

Vomŭ da amĕnunte şi despre decurgerea procesului.

Interogatoriulŭ lui Stoica Alexandrescu.

Preşedintele: Ai vĕḑutŭ că ţi se impută 2 fapte: 1) că în séra de 4 Septemvre ai trasŭ cu revolverulŭ asupra d-lui I. C. Brătianu pentru a-lŭ omorî şi alŭ 2) că ai trasŭ şi asupra d-lui C. F. Robescu.

Ce rĕspunḑĭ la acestea?

Acusatulŭ: Aşa este, însĕ numai în d-nulŭ Brătianu am vrutŭ sĕ tragŭ, în d. Robescu din greşélă am datŭ, agentulŭ secretŭ apucându-mĭ mâna.

Preşedintele: Pentu ce causă ai făcutŭ acésta?

Acusatalŭ: (încetŭ) Alţii m'au îndemnatŭ.

Preşedintele: Cine?

Acusatulŭ: Iosifŭ Oroveanu.

Preşedintele: Dă-ne ceva amĕnunte.

Acusatulŭ spune cum a făptuitŭ atentatulŭ în strada Vămei.

Preşedintele: Ce ţĭ-a spusŭ Oroveanu?

Acusatulŭ: Mĭ-a spusŭ că mĕ va face forte fericitŭ.

Preşedintele: Din care causă?

Acusatulŭ: Căcĭ astfelŭ numai, ḑicea Oroveanu, va cădea guvernulŭ.

Preşedintele: Aceste vorbe numai te-au hotărîtŭ a face crima?

Acusatulŭ: Nu, mi s'au făgăduitŭ banĭ.

Preşedintele: Cu sumă?

Acusatulŭ: Nu sciu, nu mĭ-a spusŭ câtŭ îmĭ va da.

Preşedintele: L'a mai vĕḑutŭ cineva pe Oroveanu venindŭ la d-ta?

Acusatulŭ: Nu sciu.

Preşedintele: In urma acestorŭ propunerĭ l'ai mai întêlnitŭ?

Acusatulŭ: Da.

Preşedintele: Atuncĭ ţĭ-a mai spusŭ ceva?

Acusatulŭ: M'a întrebatŭ de fratele sĕu şi d'alte daraverĭ comerciale. (Acusatulŭ vorbesce cu fricŭ, privindŭ în juru-i cu mare spaimă. Mărturisirile le face cu gura pe jumĕtate.)

Preşedintele: L'ai mai vĕḑutŭ vreo-dată?

Acusatulŭ: La judecătoriă.

Preşedintele: Der în urmă?

Acusatulŭ: Nu.

Preşedintele: Pompilie Stănescu a fostŭ vr'odată la d-ta?

Acusatulŭ: Nu, nicĭ-odată.

Preşedintele: Cum atuncĭ, decă Ioanŭ Oroveanu şi Pompilie Stănescu nu veneau la tine, 'i acusĭ, că te-au îndemnatŭ la atentatŭ?

Acusatulŭ: Pentru că credeamŭ că şi ei suntŭ amestecaţĭ şi ca sĕ apĕrŭ pe Oroveanu.

Preşedintele: Ai mai vorbitŭ cu cineva despre acésta?

Acusatulŭ: Da, cu Tănăsescu.

Preşedintele: Când şi cum?

Acusatulŭ: I-am spusŭ cu vre-o 10 ḑile înainte cum voiu face, căcĭ nu-lŭ cunósceamŭ pe d. Brătianu.

I. Iordache spunea că te-a întrebatŭ cine te-a pusŭ la cale şi ce ai ḑisŭ?

Rĕspunsŭ: Am ḑisŭ sĕ trăéscă Orovenii.

Intrebare: Der societatea cine e?

R. Cu cine o fi asociatŭ d-nulŭ Oroveanu.

I. Ḑicĭ că numai Iosifŭ Oroveanu te-a învĕţatŭ, nicĭ Ionŭ Oroveanu, nicĭ nimenĭ.

R. Nimenĭ.

I. De ce ai spusŭ şi pe ei?

R. Am creḑutŭ c'o fi şi ei.

I. Ai plecatŭ la 2 Septemvre. Ce s'a petrecut apoi?

R. Muscalu a venitŭ în urmă, i-am datŭ parale şi 'şĭ-a scosŭ biletŭ.

I. Când veneaţĭ în trenŭ mergeaţĭ împreună?

R. Da.

I. Muscalulŭ ḑice că nu.

R. Nicĭdecum: totŭ împreună am fostŭ şi la Buzĕu

I. Der petiţia unde ai făcut'o?

R. Acolo, când ne-amŭ datŭ josŭ.

I. Ce vreai sĕ facĭ cu petiţia?

R. Sĕ o dau d-lui prim-ministru şi când o ceti-o sĕ dau cu revolverulŭ, aşa mĕ povĕţuise d. Oroveanu.

I. In Bucurescĭ te-ai întêlnitŭ cu Oroveanu?

R. Nu.

I. Cum, dta, care ḑicĭ că te povĕţuise Oroveanu, sĕ nu te întêlnescĭ cu elŭ, când sciai că elŭ e în Bucurescĭ.

R. (forte încurcatŭ). Nu sciam unde trage

I. De multŭ cunoscĭ pe Oroveanu?

R. Da, de multŭ; dér nu sciu decă mĕ cunoscea d-lui pe mine.

I. Cu ce ai plecatŭ la Bucurescĭ.

R. Aveam în casă 60 de francĭ şi am mai luatŭ dela Dimitrache Dobrescu.

I. Der Oroveanu nu ţĭ-a datŭ o poliţă de 5000 de francĭ, cum ai ḑisŭ la Judecătoriă?

R. Nu, numai mĭ-a făgăduitŭ.

I. Atuncĭ cum te-ai dusŭ la Bucurescĭ numai aşa, fără sĕ-ţĭ plătéscă, când te'ndemnă sĕ omorĭ unŭ omŭ?

R. (tăcere, încurcătură) De, credeam....

I. Der nu i-ai spusŭ fratelui d-tale, că te ducĭ la Orovenĭ?

R. La Orovenĭ, adecă o prăvăliă, care au ţinut'o de multŭ Orovenii şi acuma totŭ Orovenĭ îi ḑice.

Acestŭ rĕspunsŭ produce ilaritate.

Scirĭ militare.

România. Pirotechnia armatei a primitŭ din Englitera o maşină, care póte fabrica pe fiă care ḑi o sută de mii de cartuşe, scrie „Lupta." Acelaşĭ ḑiarŭ află, că căpitanulŭ Dimancea a refusatŭ suma de 200,000 lei, ce i s'a oferitŭ de către unŭ fabricantŭ englesŭ pentru invenţiunea revolverului sĕu.

Bulgaria. Şefulŭ arsenalului militarŭ din Rusciuk, căpitanulŭ Zelenogoroff, a sositŭ în Bucurescĭ avêndŭ a efectua nisce comande pentru arsenalulŭ bulgarŭ.

APELŬ.

Subscrişii, cu intenţiunea de a înfiinţa în Abrudŭ o *Cassă de economii*, ne luămŭ voiă a deschide prin acésta subscrierea pentru acţiunile necesarii.

Programa nóstră în sensulŭ articulului de lege XXXVII-1875, este următórea:

1. Institutulŭ séu insoţirea se va înfiinţa pe timpŭ nedeterminatŭ şi va purta numele: „**Auraria**," cassă de economii, societate pe acţiunĭ, în Abrudŭ, unguresce: »Auraria« abrudbányai takarékpénztár részvénytársaság, nemţesce: »Auraria« abrudbanyaer Sparcassa Actien-Gesellschaft.

2. Scopulŭ însoţirei este: a da împrumuturĭ, a primi banĭ spre păstrare şi fructificare şi prin acésta a contribui la desvoltarea spiritului de economiă alŭ poporului din munţii apusenĭ.

3. Capitalulŭ însoţirei se va compune din 500 acţiunĭ de câte 100 fl. şi aşa capitalulŭ va fi de 50,000 fl.

4. Fiecare societarŭ (subscribent) va solvi cu ocasiunea subscrierei ca taxă de inscriere după fiescecare acţiune 2 fl. odată pentru totdeauna. Totŭ cu ocasiunea subscrierei se solvesce din capitalulŭ acţiunei 10% din valórea ei nominală; 20% se plătescŭ îndată după ţinerea adunărei generale constituante, precândŭ restulŭ de 70% este a se solvi la provocarea direcţiunei prin ḑiarele destinate spre acestŭ scopŭ.

5. Taxele de inscriere suntŭ a se solví prelângă chitanţă la mână orĭ căruia dintre subscrişii.

Totŭ acestuia şi pe lângă acésta modalitate se potŭ solví şi ratele din capitalulŭ de acţiune

6. Subscrişii, ca fundatorii însoţirei, faţă cu ceilalţĭ societarĭ nu ne reservămŭ nicĭ unŭ felŭ de prerogative.

7. Subscrişii în sensulŭ §. 152. din art. de lege XXXVII-1875. primimŭ solidarĭ responsabilitatea pentru tóte solvirile, ce se vorŭ face până la adunarea generală constituantă; — asemenea şi acţionarii subscribenţĭ odată cu subscrierea primescŭ obligamentulŭ prevĕḑutŭ în §. 153. alŭ citatului articlu de lege.

Decĭ déră Domnii, carĭ voiescŭ a participa la Infiinţarea acestui Institutŭ, atâtŭ de necesarŭ pentru ţinutulŭ nostru, suntŭ rugaţĭ în 24 Ianuar. st. n. 1887 a. m. la 10 ore a se presenta în Abrudŭ în cancelăria primului subscrisŭ spre a vidima cóla de subscriere şi a solvi taxa prescrisă şi prima rata.

Abrudŭ, în 10 Decemvre 1886.

A. Filipŭ, adv. şi proprietarŭ de mine.
Ioan Gall, prot. şi propr. de mine.
Ioanŭ Iancu, par. şi propr. de mine.
Dr. Simionŭ Cajanŭ. medicŭ şi propr. de mine.
A. Danciu, directorŭ şi propr. de mine.
G. Ivascu. comerciantŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PESTA, 30 Decemvre. — Fóia oficială publică numirea secretarului de statŭ Baross ca ministru de comunicaţiune.

CONSTANTINOPOLŬ, 30 Decemvre. — Gadban-effendi a fostŭ chematŭ la Constantinopolŭ.

LONDRA, 30 Decemvre. — Iddesleigh a primitŭ cordialŭ deputaţiunea bulgară, accentuândŭ simpatia Angliei pentru Bulgaria. Deputaţiunea plécă de aci la Parisŭ.

DIVERSE.

Uriaşulŭ Drasal a muritŭ. — Dintr'unŭ orăşelŭ în Moravia, Hollescheau, ne sosesce scirea, că la 17 Decemvre a muritŭ după o bólă îndelungată în vêrstă, de 45 anĭ, gigantulŭ Iosef Drasal. Bărbatulŭ care întrecea pe toţĭ contimporanii sĕi în lungime, mĕsurândŭ şépte şi jumĕtate picióre (2 metri 37 centimetri) s'a sfêrşitŭ ca omulŭ celŭ mai micŭ. Ce e mai multŭ: se asigură că puterea lui corporală, proporţionată cu mărimea (séu mai bine ḑicêndŭ lungimea) lui, 'i-a grăbitŭ sfêrşitulŭ. Drasal, în timpulŭ înflorirei sale, era consideratŭ ca o minune europénă; elŭ călĕtorise atuncĭ peste totŭ continentulŭ. Aflându se la Viena asistase într'o lojĕ la o representaţiune de baletŭ. Invitatŭ între acte a veni pe scenă, acceptă cu plăcere propunerea. Acolo se adunaseră balestistele, cărora le ḑise unŭ glumeţŭ, că direcţiunea ar fi angagiatŭ unŭ nou dănţuitorŭ solistŭ, care tocmai acum va esecuta unŭ pasŭ nou. Işĭ póte face cineva ideă de mirarea balerinelorŭ aflându-se în faţa noului lorŭ colegŭ. Deşi discipulele Terpsicorei nu prea suntŭ sfiiciόse în presenţa bărbaţilorŭ, totuşĭ în faţa acestui esemplarŭ alŭ secsului puternicŭ, le părăsì obicĭnuita lorŭ siguranţă. Elevele de baletŭ fură cele d'ântêiu, care reprinseră curagiu şi se apropiară din ce în ce mai multŭ de uriaşulŭ dănţuitorŭ, până ce în sfêrşitŭ se apucară a juca d'a mincea cu dênsulŭ. Se înţelege că domnişórele figurau ca mincea. Ca sĕ rĕmână o permanentă amintire d'astă visită, invitară pe Drasal a se pune cu spatele la o culisă, pe care se însemnă înălţimea lui. Trăsura roşie indicătóre mai esistă şi astăḑĭ: singura urmă ce a lăsatŭ marele omŭ p'acestŭ pămêntŭ.

☞ *Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în totungeria lui I. GROSS, şi în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.*

Editorŭ: Iacobŭ Mureşianu.
Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureşianu

Cursulŭ la bursa de Viena

din 29 Decemvre st. n. 1886.

Rentă de aurŭ 5%	104.15	Bonurĭ croato-slavone	105.50
Rentă de hârtiă 5%	93.0	Despăgubire p. dijma de vinŭ ung.	98.75
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	152.25	Imprumutulŭ cu premiu ung.	120 75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune)	99.50	Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123.40
		Renta de hărtiă austriacă	82.65
		Renta de arg. austr.	83 25
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune)	126 —	Renta de aurŭ austr.	112 —
		Losurile din 1860	137.20
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune)	117 50	Acțiunile băncei austro-ungare	881 —
		Act. băncei de creditŭ ung.	303.60
Bonurĭ rurale ungare	104.60	Act. băncei de creditŭ austr.	295.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.30	Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ	5.97
Bonurĭ rurale Banat-Timișŭ	104.20	Napoleon-d'orĭ	9.97
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.20	Mărcĭ 100 împ. germ.	61 85
Bonurĭ rurale transilvane	104.50	Londra 10 Livres sterlinge	126.70

Bursa de Bucurescĭ.

Cota oficială dela 28 Decemvre st. v. 1886.

	Cump.	vênd.
Renta română (5%)	91—	92—
Renta rom. amort. (5%)	$92^{1}/_{2}$	$93^{1}/_{4}$
» convert. (6%)	$86^{1}/_{4}$	87—
Împr. oraș. Buc. (20 fr.)	33—	36—
Credit fonc. rural (7%)	104—	105—
» „ „ (5%)	$87^{1}/_{4}$	88—
» » urban (7%)	101—	102—
» » » (6%)	94—	95—
» » » (5%)	$84^{1}/_{4}$	85—
Banca națională a României 500 Lei	——	——
Ac. de asig. Dacia-Rom.	——	——
« » » Națională	——	——
Aurŭ contra bilete de bancă	$17.^{1}/_{4}$	$17.^{1}/_{2}$
Bancnote austriace contra aurŭ	2.01	2.03

Cursulu pieței Brașovŭ

din 30 Decemvre st. n. 1886.

Bancnote românescĭ	Cump. 8.44	Vênd. 8.46
Argint românesc	» 8.40	» 8.42
Napoleon-d'orĭ	» 9.94	» 9.97
Lire turcescĭ	» 11.30	» 11.33
Imperialĭ	» 10.30	» 10.33
Galbenĭ	» 5.95	» 5.97
Scrisurile fonc. »Albina»	» 100.50	» 101.50
Ruble Rusescĭ	» 116.—	» 117.—
Discontulŭ	» 7—10% pe anŭ.	

Tarifa anunțurilorŭ și inserțiunilorŭ.

Anunciurĭ în pagina a IV-a linia de 30 litere garmond fl. — cr. 6.
Pentru inserțiunĭ și reclame pagina a III linia à fl. — cr 10.

Pentru repețirĭ se acórdă următórele rabate:

Pentru repețirĭ de 3— 4 orĭ	10%
„ „ „ 5— 8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repețirĭ în susŭ	50%

Pentru anunciurĭ ce se publică pe mai multe lunĭ se facŭ învoirĭ și reducerĭ și peste cele însemnate mai susŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugămŭ pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatuluĭ postalŭ și numerii de pe fâșia sub care au primitŭ diarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă. *ADMINISTR. „GAZ. TRANS“*

Tipografia ALEXI, Brașovŭ.